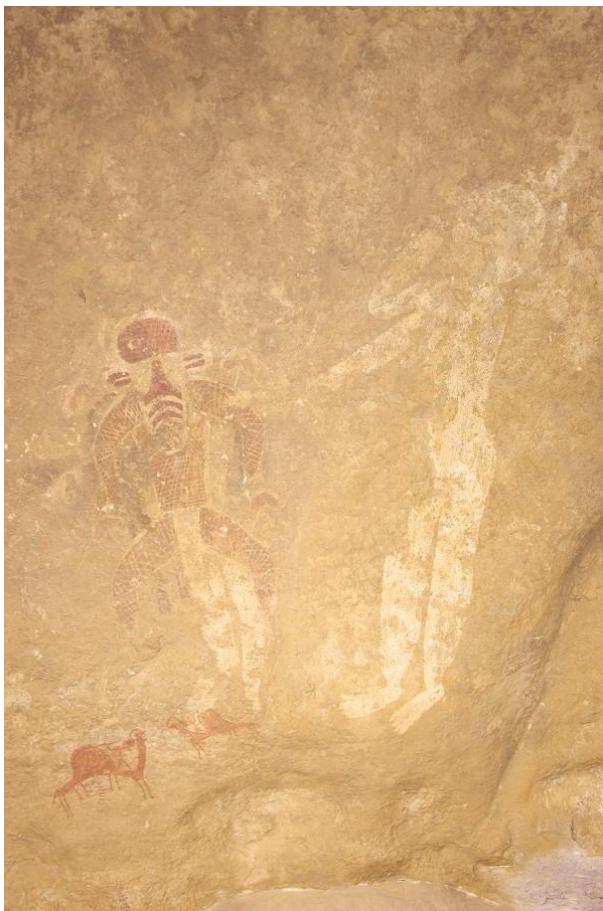

EEN STUKJE GESCHIEDENIS

De geschiedenis van magische paddestoelen is lang en rijk en gaat duizenden jaren terug. De eerste menselijke afbeeldingen van hallucinerende paddestoelen kunnen worden gevonden in grotschilderingen in de Sahara Woestijn. Hoewel het nu een uitgestrekte woestijn is, was de Sahara 7000-9000 jaar geleden, toen de tekeningen waarschijnlijk werden gemaakt, een vruchtbaar land, badend in het groen.

Bewijs uit deze regio toont gigantische mythologische wezens, meestal in menselijke of dierlijke vorm, omringd door dansende, gehoornde en gevederde schepsels. Deze afbeeldingen bedekken de oude schuilplaatsen in grotten die gevonden werden in de hoogvlaktes van de Sahara. Belangrijker nog: gevonden afbeeldingen van rotsschilderingen in Tin-Tzarift tonen een lijn van gemaskerde mensen, ofwel verkleed als priesters of als dansers. En allemaal houden ze een paddestoel in hun rechterhand. Het wekt de indruk dat paddestoelen werden vastgehouden met religieuze verering en er wordt gedacht dat de visioenen die door de magische paddestoelen werden opgewekt, de creativiteit en inspiratie leverden voor deze schilderijen.

TEONANÁCATL - DE HEILIGE PADDESTOEL

Ander archeologisch bewijs waarin het gebruik en verering van psilocybe paddestoelen wordt vertoond, dateert terug tot 1.000-500 vC. Ontdekt is, dat Centraal- en Zuid-Amerikaanse culturen tempels bouwden voor paddestoel goden, paddestoel beeldjes uitsneden en beelden maakten van personen die beschutting zoeken onder paddestoelen. Dit suggereert wederom dat magische paddestoelen een grote rol speelden bij het leven van alledag en de religies van oude culturen.

De meeste recente "oude" beschaving waar magische paddestoelen werden gebruikt, waren de Azteken. Als een cultuur met meerdere Goden, hadden de Azteken een god die grotendeels in verband wordt gebracht met psychoactieve planten. Dit is Xochipilli, de Prins van Bloemen, en de goddelijke beschermheilige van "de bloemrijke droom". In een opgegraven beeldje van Xochipilli zijn gravures gevonden van paddestoelen, tabak, morning glory, sinichuichi en andere

psychoactieve "bloemen". Xochipilli staat voor entheogene xtc, volgens Wasson, Schultes en Hofmann.

Xochipilli

Een rooms-katholieke priester, Bernardino de Sahagún genaamd, die samen met de binnenvallende Spanjaarden kwam, beschreef het Azteekse gebruik van magische paddestolen in zijn Florentijnse Codex als volgt:

"Voor zonsopkomst aten ze de paddestoelen met honing en toen ze de effecten voelden, begonnen ze te dansen, sommigen lachend, anderen huilend (...), sommigen gingen zitten alsof zij in gedachten verzonken waren. Sommigen zagen zichzelf doodgaan, sommigen zagen zichzelf worden opgegeten door een wild beest, anderen verbeeldden zich dat zij deelnamen aan een gevecht en hun vijanden vingen, sommigen geloofden dat zij overspel hadden gepleegd en dat hun schedels als straf zouden worden gespleten (...). Wanneer de roes van de paddestoelen voorbij was, spraken zij met elkaar over de visioenen die zij hadden gezien."

De Azteken verwezen naar magische paddestoelen als profetische paddestoelen of "Teonanácatl", wat het vlees van God betekent. De Spanjaarden, bekend als streng religieus en vroom, zagen dit gebruik van de zogenaamde "goddelijke" paddestoelen als ketterij en wilden het gebruik verbannen. Ze dachten dat de aanbidding en communicatie van de Azteken met deze "nep" Goden via het gebruik van paddestoelen, eigenlijk communicatie met de duivel was. Onder de Spaanse wet, werd het gebruik van paddestoelen, bestraft met de doodstraf. De veroveraars waren zo toegewijd aan hun taak, dat er verslagen zijn waarin beschreven werd hoe de Azteken dagenlang werden gemarteld, voordat hun ogen werden uitgestoken, een kruis in hun borst werd gekerfd en

hun ingewanden aan uitgehongerde honden werden gevoerd. Ja, ja, die katholieken brachten werkelijk het licht van God...

Terwijl de Spanjaarden ervan overtuigd waren dat ze deze "oorlog" tegen de ketterse paddestoel praktijken hadden gewonnen, was dit in de realiteit niet zo. Het ceremoniële gebruik van magische paddestoelen ging gewoon ondergronds door.

DE HERONTDEKKING IN DE 20STE EEUW.

Aan het begin van de 20ste eeuw, leidde het strenge optreden van de Spanjaarden ertoe dat vele wetenschappers in de westerse wereld twijfelden of magische paddestoelen ooit hadden bestaan. De Amerikaanse plantkundige, William Safford, ging zelfs zo ver te suggereren dat de priester Bernadino de Sahagún een fout had gemaakt in zijn verslagen en dat hij vast de Azteken Peyote had zien gebruiken, ook een psychedelische plant waarvan het gebruik naar verluidt uitgeroeid werd door de Spaanse veroveraars. Deze claim werd weerlegd door Dr. Blas Pablo Reko, een wetenschapper uit Mexico. Hij geloofde niet alleen dat er naar magische paddestoelen werd verwezen, maar dat ze tot op dat moment nog steeds werden gebruikt door de Mexicanen.

Het mysterie rond magische paddestoelen begon zich te ontrafelen in de vroege jaren '30. Robert Weitlaner, een amateur antropoloog, had het geluk een Mazteekse paddestoel ceremonie bij te wonen. Wetend dat Dr. Reko en Safford meer te weten konden komen over het onderwerp, verkreeg hij een monster en stuurde het naar Reko, waarbij hij vermeldde dat de Otomi stam het gebruikte in spirituele ceremonies. Reko stuurde monsters door naar zowel Harvard Universiteit en Stockholm voor botanische en chemische analyse, maar helaas waren de monsters vergaan tegen de tijd dat ze op beide bestemmingen arriveerden.

Hoewel het versturen van de monsters geen hard bewijs leverde, verkreeg Reko wel de ondersteuning van de, op Harvard werkende, etnobotanist, Richard Evans Schultes. Schultes dacht dat de aanwezigheid van een paddestoel tijdens de ceremonies van de Otomi bewijs genoeg was om aan Saffords theorie te twijfelen en hij drong aan op meer onderzoek naar de zaak. Zowel Reko als Schultes vertrokken in 1938 naar Mexico om monsters te verzamelen, nadat zij hoorden dat de Mazateken *Panaeolus sphinctrinus* verzamelden; de belangrijkste paddestoel die in hun rituelen werd gebruikt. Hoewel *Panaeolus sphinctrinus* als psychoactief geïdentificeerd was, hebben maar twee van de honderden afzonderlijke analyses succesvol enige indoolalkaloïden geïdentificeerd. Gesuggereerd werd dat het verzamelde monster in feite bestond uit meerdere soorten paddestoelen, verkeerd gelabeld als zijnde een.

DE ONTDEKKING VAN PSILOCYBINE

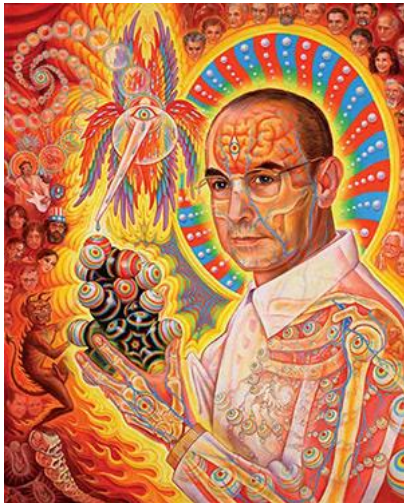
Veel later, in de jaren '50, werd er pas meer ontdekt over magische paddestoelen. De mycoloog R.

Gordon Wasson was tijdens een expeditie naar Mexico getuige van een ceremonie, die de hele nacht duurde, waarin paddestoelen werden gebruikt. Hij raakte gefascineerd door het paddestoelen gebruik en, na nog twee reizen naar Mexico om het gebruik te onderzoeken, ontmoette hij de Mazateekse curandera (genezer/sjamaan) Maria Sabina, die hem in 1955 toestond wat magische paddestoelen te nemen tijdens een van de Mazateekse paddestoel ceremonies. Hierdoor werd Wasson de eerste bekende westerling die ooit had deelgenomen aan een traditionele paddestoel ceremonie. Wasson omschreef de ervaring als fascinerend; hij nam meerdere visioenen waar en kreeg een verscherpte visie. Hij was zo geboeid door de aard van magische paddestoelen, dat hij ze zes dagen later weer nam, samen met zijn vrouw en dochter.

Wasson keerde later terug naar Mexico met de mycoloog Roger Heim. Samen identificeerden zij succesvol zeven verschillende soorten magische paddestoelen, die zij later zelf kweekten uit sporen.

Hoewel deze paddestoelen duidelijk waren herkend als betrouwbaar hallucinerend, was de exacte chemische stof, die dit veroorzaakte, onbekend. In 1956, in een poging meer te weten te komen, vroeg Heim om de hulp van Sandoz Pharmaceuticals. Een monster werd verstuurd en Albert Hofmann, de maker van LSD en enthousiast onderzoeker van psychedelica die bij Sandoz werkte, isoleerde zowel psilocybine als psilocyne in de paddestoelen. Om te testen of deze echt de visioenen veroorzaakten, synthetiseerde Hofmann de geïsoleerde chemische stoffen in een pil, die in 1962 aan Maria Sabina werd gegeven. Zij bevestigde dat het door de pil opgewekte effect gelijk stond aan de ervaring die vrijkwam bij het gebruik van paddestoelen.

Het onderzoek van Wasson en Heim leidde tot een artikel over het onderwerp voor Life Magazine, getiteld "Op zoek naar de Magische Paddestoel: Geweldige avonturen tijdens de ontdekking van een paddestoel die vreemde visioenen veroorzaakt." Het artikel was wereldwijd beschikbaar en werd als snel bekend bij de populaire cultuur. Het was het begin van algemeen gebruik van magische paddestoelen. Hoewel zij de locatie en namen van hun reizen geheim hielden, duurde het niet lang voordat dit uitlekte en Mexico werd de nieuwe pelgrims-locatie voor waarheidszoekers uit de hele wereld, waaronder beroemdheden zoals John Lennon en Peter Townsend.

We mogen enorm dankbaar zijn voor de moeite van Wasson en Hofmann om magische paddestoelen onder de aandacht van de westerse wereld te brengen. Maar door de plotselinge toestroom van hippies op zoek naar de paddestoelen raakten de Mazateken erg van slag. Voorheen werden magische paddestoelen uitsluitend gebruikt voor religieuze en medicinale doeleinden. Veel van de toeristen kwamen uitsluitend voor de visioenen en de high. Maria Sabina had hier spijt van en merkte op dat: "de kracht van het sacrament verloren was gegaan in de wolken." Ze betreurde het dat de paddestoelen hun kracht hadden verloren.

De snel groeiende populariteit en het recreatieve gebruik van magische paddestoelen trok al snel de aandacht van de Amerikaanse overheid. Het gebruik van psilocybine en psilocine werd in 1968 verboden en werd illegaal onder de "Drug Abuse Prevention and Control Act of 1970" en andere landen volgden al snel. Hoewel magische paddestoelen nog steeds werden gebruikt voor spirituele verlichting en recreatief gebruik als onderdeel van de psychedelische beweging, werd al het wetenschappelijk onderzoek gestopt. Slechts recentelijk werd het wetenschappers toegestaan de

effecten van psilocybine en psilocine weer te onderzoeken. Recentelijk onderzoek suggereert dat magische paddenstoelen niet tot nauwelijks schadelijk zijn voor de gezondheid van de samenleving. Het zal wellicht niet lang meer duren voor wetenschappers een medische toepassing vinden voor deze drug; meer en meer onderzoek wordt elke dag gedaan.

Toen de paddenstoel eenmaal over de hele wereld als drug gezien werd, ontstond in Nederland een geheel nieuwe trend. Sommige soorten schimmels, zoals *Psilocybe Mexicana*, ontwikkelen namelijk ondergrondse sclerotia (zie boven). En volgens de Nederlandse wet zijn dat geen paddenstoelen in eigenlijke zin, en zodoende zijn ze dus legaal. Aangezien de sclerotia, de 'truffel', tevens die psychoactieve ingrediënten bevatten, zijn ze uitermate geschikt voor psychonautische doeleinden.